

آیا علمی با عنوان «طب اسلامی» وجود دارد؟

پاسخ منفی است

منابع اسلامی شامل حجمی از آموزه های متقن نیست که بتوان علمی را زیر عنوان “طب اسلامی” بنیان کرد. پس پاسخ منفی است.

بله در منابع اسلامی، مستنداتی وجود دارد که به جهت سند و دلالت قابل توجه است. مثلاً در قرآن به شفا بخشی عسل تصریح شده است. همچنین در فقه اسلامی، در احکام و آداب خوردن و آشامیدن، مطالب محکم و مستند وجود دارد، اما اکثر روایاتی که در مورد گیاهان دارویی و روش های درمان وجود دارد، مُرسَل هستند و غیرقابل اعتماد. حاصل اینکه مستندات دینی موجود نمیتواند بنیانگذار چیزی زیر عنوان طب اسلامی باشد. اگر این مستندات زیاد بود و با علم طب امروز تعامل علم ساختی برقرار می کرد و پیکره بندی جدیدی را در آن ایجاد می نمود، می شد بگوییم نتیجه آن، طب اسلامی است. شاید در دوره مدینه ای علم و پس از ظهور امام مهدی عج، اسرار درمانی زیادی از قرآن بیرون کشیده شود ولی ادعاهای امروز مبنی بر این مسئله، دشوار است.

توجه داشته باشید که قرآن، کتاب طبیعیّات و طبّ نیست... و وظیفه انبیاء، طبابت ابدان نبوده است.

گاه طبّ سنتی را همان طب اسلامی می پندارند. این کاملاً اشتباه است. طبّ سنتی، روش های سنتی درمانی است و کمابیش در تمام جوامع وجود داشته و شامل درمان بوسیله گیاهان دارویی، طبّ سوزنی، طبّ کوبه ای، طبّ اخلاطی، ماساژ درمانی و... می شود. در یونان، ایران، چین و... این گونه از روش ها شیوع داشته و دارد. امروزه پزشکان به انواع این روش ها اقبال کرده اند، اما باید دانست که همه این روش ها، نیاز به بازنگری دارد و ثانیاً نظر به اینکه این روش ها، با امر خطیر “سلامت” در ارتباط است باید توسط مرجع رسمی علمی تأیید شود (وزارت بهداشت و درمان و سازمان های جهانی مورد اطمینان)

چیزی که میتوان با قاطعیت گفت این است که این دست مستندات؛ یک سبک زندگی بسیار خوب را عرضه می کند که واقعا فاخر و عالی است؛ اما باید توسط مجتهدان فن عرضه شود.

در هر حال طب سنتی، طبّ اسلامی نیست و اگر یک عالم دین، طبیب سنتی باشد، آن طبّ، اسلامی نمی شود.